

Cách mạng công nghiệp 4.0 và vai trò, năng lực của giảng viên trường Chính trị tỉnh trong tương lai

Nguyễn Bình Minh

Trường Chính trị tỉnh Bà Rịa - Vũng Tàu
13 Trường Chinh, thành phố Bà Rịa,
tỉnh Bà Rịa - Vũng Tàu, Việt Nam
Email: binhminh1410hya@yahoo.com

TÓM TẮT: Cách mạng công nghiệp 4.0 đang làm thay đổi hoạt động trên nhiều lĩnh vực, trong đó có giáo dục nói chung và tác động đến giảng viên trường Chính trị tỉnh nói riêng. Vai trò của giảng viên sẽ thay đổi. Chất lượng đội ngũ giảng viên có ý nghĩa sống còn đối với chất lượng đào tạo, bồi dưỡng cán bộ, công chức, viên chức của địa phương. Do đó, giảng viên cần bồi dưỡng những kiến thức, kĩ năng cần thiết để có đủ năng lực đáp ứng yêu cầu mới đặt ra.

TỪ KHÓA: Cách mạng công nghiệp 4.0; năng lực giảng viên; vai trò của giảng viên; trường Chính trị tỉnh.

→ Nhận bài 07/4/2020 → Nhận bài đã chỉnh sửa 15/6/2020 → Duyệt đăng 15/7/2020.

1. Đặt vấn đề

Nhân loại đã chứng kiến 4 cuộc Cách mạng công nghiệp (CMCN) làm thay đổi thế giới, theo đó cũng làm thay đổi mô hình giáo dục (GD). Cuộc CMCN 1.0 được đánh dấu bởi sự ra đời của động cơ hơi nước, thay đổi hoàn toàn ngành Dệt may, Chế tạo cơ khí, Giao thông vận tải bằng tàu hỏa, tàu thủy. Tương ứng có GD 1.0: Đặc trưng bởi sự chuyển kiến thức từ thầy sang trò (thầy đọc trò chép). CMCN 2.0 xuất hiện với phát minh động cơ điện phục vụ sản xuất công nghiệp. Tương ứng có GD 2.0: Dạy và học chưa có sáng tạo. Máy móc bắt đầu thực hiện các công việc cơ bắp nặng nhọc thay cho con người. Máy tính, internet dần dần được phát minh và cải tiến dẫn đến cuộc CMCN 3.0 bùng nổ, giúp xử lý các công việc trí óc phức tạp thay con người. Tương ứng có GD 3.0: Tự học theo digital media, social media, xuất hiện phương pháp học tương tác.

Hiện nay, loài người đang ở cuộc CMCN lần thứ tư, Cách mạng 4.0, Cách mạng số kết nối vạn vật. CMCN 4.0 phát triển dựa trên 3 trụ cột chính: kĩ thuật số, công nghệ sinh học, vật lí. Những yếu tố cốt lõi của kĩ thuật số trong CMCN 4.0 sẽ là: Trí tuệ nhân tạo (AI), Vạn vật kết nối - Internet of Things (IoT) và dữ liệu lớn (Big Data). Trên lĩnh vực công nghệ sinh học, CMCN 4.0 tập trung vào nghiên cứu để tạo ra những bước nhảy vọt trong Nông nghiệp, Thủy sản, Y dược, Chế biến thực phẩm, Bảo vệ môi trường, Năng lượng tái tạo, Hóa học và vật liệu. Cuối cùng là lĩnh vực Vật lí với robot thế hệ mới, máy in 3D, xe tự lái, các vật liệu mới (graphene, skyrmions...) và công nghệ nano [1]. Sự đột phá công nghệ thông tin và truyền thông, cuộc CMCN 4.0 tác động đến tất cả các lĩnh vực, dẫn đến xuất hiện các khái niệm mang tính thời đại như “Việc làm 4.0”, “Y tế 4.0” ... và trong GD tương ứng có “GD 4.0”: thay đổi hành vi của người học cùng với các năng lực song hành, kết nối và tương trợ.

Trường Chính trị tỉnh có chức năng tổ chức đào tạo, bồi dưỡng cán bộ lãnh đạo, quản lí của hệ thống chính trị cấp cơ sở, cán bộ, công chức, viên chức ở địa phương, tham gia tổng kết thực tiễn, nghiên cứu khoa học về xây dựng Đảng, xây dựng hệ thống chính trị ở địa phương. Trong bối cảnh CMCN 4.0 đang diễn ra mạnh mẽ, thế giới thường xuyên thay đổi, tri thức hầu như vô tận, vai trò, năng lực của giảng viên trường Chính trị tỉnh sẽ thay đổi như thế nào trong bối cảnh CMCN 4.0 đang diễn ra mạnh mẽ? Bài viết này sẽ đề cập đến vấn đề trên.

2. Nội dung nghiên cứu

2.1. Thực trạng vai trò và năng lực giảng viên trường Chính trị tỉnh hiện nay

CMCN 4.0 đòi hỏi đội ngũ cán bộ lãnh đạo, quản lí của hệ thống chính trị cấp cơ sở, cán bộ, công chức, viên chức ở địa phương phải có phẩm chất, năng lực nhất định. Họ phải nắm chắc lí luận chính trị (LLCT) - hành chính; Chủ trương, đường lối của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước; Kiến thức và chuyên môn, nghiệp vụ về công tác xây dựng Đảng, chính quyền, Mặt trận Tổ quốc và các đoàn thể chính trị - xã hội. Bên cạnh đó, họ phải là những con người có trình độ, có tư duy độc lập, tự chủ, sáng tạo, có khả năng dự báo, có kĩ năng tổ chức, kĩ năng xử lí tốt những tình huống mà thực tiễn đặt ra. Đó là những công bộc của dân, hết lòng hết sức phụng sự Tổ quốc, phụng sự nhân dân. Vì thế, giảng viên trường Chính trị tỉnh phải là những người thật sự thấm nhuần Chủ nghĩa Mác - Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh, quan điểm, đường lối của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước để truyền thụ, định hướng cho học viên, giúp họ có được nhận thức và hành động đúng đắn. Để học viên lĩnh hội được dễ dàng kiến thức thì đòi hỏi người giảng viên trường Chính trị tỉnh có trình độ kiến thức, am hiểu lí luận và thực tiễn, có phẩm chất, nhân cách đạo đức, có phương pháp kĩ năng sư phạm.

Giảng viên LLCT là những người truyền giảng, định hướng tư tưởng, đường lối LLCT đến các đối tượng người học, đến người dân. Giảng viên trường Chính trị tỉnh là lực lượng trong đội ngũ giảng viên LLCT có vai trò quan trọng, tham gia quá trình đào tạo, bồi dưỡng cán bộ lãnh đạo, quản lý của hệ thống chính trị cấp cơ sở, cán bộ, công chức, viên chức ở địa phương. Họ là những người truyền dạy tri thức LLCT, phổ biến, cung cấp những quan điểm, đánh giá, nhận xét về các vấn đề LLCT và các hoạt động, lĩnh vực xã hội. Không chỉ giảng dạy LLCT, giảng viên trường chính trị tỉnh còn giảng dạy về hành chính, kiến thức chuyên môn, nghiệp vụ về công tác xây dựng các thành tố của hệ thống chính trị. Như vậy, giảng viên trường Chính trị tỉnh là chiến sĩ trên mặt trận tư tưởng – văn hóa của Đảng, là cầu nối giữa Đảng, Nhà nước và nhân dân. Họ cũng là những người tham gia vào công tác tham mưu về LLCT - hành chính của Đảng, Nhà nước thông qua các công trình nghiên cứu khoa học.

Đội ngũ giảng viên trường Chính trị tỉnh hiện nay đa phần được chuẩn hóa về bằng cấp, có năng lực và trình độ chuyên môn theo quy định, lập trường tư tưởng chính trị vững vàng... Song, một bộ phận giảng viên vẫn giáo điều, dập khuôn, máy móc khi thực hiện tiết giảng, bài giảng; thiếu sự liên hệ lí luận với thực tiễn sống động đang diễn ra và thay đổi hàng ngày, hàng giờ khiến bài giảng khô khan, thiếu tính thuyết phục, hấp dẫn. Một số giảng viên chưa thực sự ý thức được hết tầm quan trọng của việc giảng dạy LLCT - hành chính, chưa tìm ra đặc trưng của môn học, để có phương pháp, hình thức tiếp cận, truyền đạt sao cho hiệu quả, khiến người học không thấy nhàm chán, tẻ nhạt,... Phương pháp thuyết trình vẫn là chủ đạo, việc áp dụng phương pháp giảng dạy tích cực còn rất hạn chế. Bên cạnh giảng dạy, nghiên cứu khoa học là một nhiệm vụ trọng yếu đối với giảng viên. Tuy nhiên, nghiên cứu khoa học ở trường Chính trị tỉnh chưa thực sự được coi trọng. Cho nên, giảng viên ít có các công trình nghiên cứu tầm cỡ quốc gia. Các công trình nghiên cứu tầm cỡ quốc tế, có tiếng vang lớn trong cộng đồng nghiên cứu khoa học thế giới thì lại càng hiếm, gần như không có. Thậm chí việc thực hiện đề tài khoa học cấp tỉnh cũng rất khiêm tốn.

2.2. Vai trò và năng lực giảng viên trường Chính trị tỉnh trong bối cảnh Cách mạng công nghiệp 4.0

Để phát huy thành tựu, khắc phục những hạn chế nêu trên, thích nghi tốt với bối cảnh CMCN 4.0 thì giảng viên trường Chính trị tỉnh cần làm tốt vai trò truyền cảm hứng, sáng tạo, dạy học phân hóa, mỗi giảng viên đồng thời là nhà giáo, nhà nghiên cứu khoa học, nhà cung ứng dịch vụ cho xã hội. Với mỗi vai trò đó, đòi hỏi người giảng viên cần phải có những năng lực nhất định.

2.2.1. Giảng viên cần thực hiện tốt vai trò và có năng lực truyền cảm hứng

Thời đại 4.0 cung cấp thông tin ở quy mô lớn, tốc độ nhanh, phương pháp học đa dạng, cách thức sắp xếp và tìm kiếm khoa học. Giảng viên không thể cứ nói lại những điều sẵn có vì thông qua keyword trong công cụ tìm kiếm, nội dung kiến thức sẽ được học viên tìm ra một cách dễ dàng, thậm chí có thể đối chiếu và kiểm tra kiến thức. Trước đây, người thầy là chuẩn mực, truyền đạt kiến thức cho trò. Vai trò người thầy truyền thống đang bị thách thức. Đặc biệt, học viên của trường Chính trị tỉnh là các cán bộ, công chức, viên chức từng trải, có kinh nghiệm thực tiễn. Họ không phải là những tờ “giấy trắng” để giảng viên muốn “viết” gì cũng được. Họ có khả năng đối chiếu, so sánh lí luận và thực tiễn cho nên phản biện rất tốt. Nếu không có sự chuẩn bị tốt cho mọi tình huống, không tự đào tạo nâng cao trình độ, kiến thức chuyên môn thì rất có thể giảng viên sẽ “đứng hình” trên bục giảng bởi những câu hỏi đầy chất liệu thực tiễn của học viên. Tuy nhiên, sự truyền cảm hứng từ người thầy thông qua con đường GD thì không một tiến bộ nào có thể xóa bỏ được. Đọc sách cả đời không thông nhưng có khi chỉ cần một luồng cảm hứng từ nhà sư phạm thì người học nhận ra chân lí. Giảng viên phải có sức cảm hóa với học viên thông qua hoạt động giảng dạy và nghiên cứu khoa học, phải truyền được cảm hứng đến với họ, thúc đẩy và lan tỏa rộng cả về nhân cách, thái độ và những kĩ năng cơ bản.

Muốn thực hiện tốt vai trò truyền cảm hứng thì giảng viên trường Chính trị phải có năng lực tạo lập môi trường học tập tốt nhất cho học viên. Giảng viên tổ chức và truyền cảm hứng cho học viên qua việc chia sẻ kiến thức, kinh nghiệm và cải tiến giúp học viên học chủ động, sáng tạo, hoàn thiện về kiến thức, kĩ năng và thái độ. Khả năng truyền cảm hứng của giảng viên có được từ sự nhiệt thành đối với người học, đối với nghề nghiệp, luôn mải mê kiếm tìm tri thức và phương pháp phù hợp. Để biến những buổi lên lớp thành những bài học lớn, vượt tầm khỏi những bài học khô cứng, giáo điều, biến những buổi thảo luận thành những buổi sinh hoạt lí luận đầy bổ ích thì giảng viên trường Chính trị cần có tâm huyết, ý thức trách nhiệm với nghề nghiệp, có tình cảm sâu sắc, yêu từng bài giảng, từng tiết giảng. Giảng viên bằng công việc dạy học phải khơi được nguồn cảm hứng cho mình, qua đó truyền cảm hứng cho người học. Say mê nghề nghiệp, yêu quý người học, không ngừng hoàn thiện bản thân thì tự nhiên sẽ tạo ra được sự hứng khởi ở học viên. Giảng viên không chỉ có kĩ năng truyền thụ kiến thức mà còn cần kĩ năng xúc tác và điều phối, thực hiện nhiệm vụ hướng dẫn tự học. Đây là sứ mệnh mà lịch sử đặt lên vai những

người giảng viên.

2.2.2. Dạy học phân hóa là quan điểm phải được giảng viên quan tâm đặc biệt

Giảng viên trường Chính trị tỉnh trong tương lai phải quan tâm đến từng học viên. “Trong xã hội đa dạng, người dạy phải coi mỗi người học là một cá nhân và xúc tác việc học của họ dựa trên hứng thú của từng người. Người làm công tác dạy học phải là chuyên gia kiến thức, biết lắng nghe và giao tiếp hiệu quả, kèm cặp, huấn luyện, xúc tác, giải quyết vấn đề, thiết kế, hỗ trợ và điều phối các nguồn lực học tập” [2].

Học viên trong cùng một lớp học tại trường Chính trị tỉnh rất đa dạng, không đồng nhất về nhiều mặt. Họ khác nhau về trình độ, gồm: tiến sĩ, thạc sĩ, cử nhân, cao đẳng, trung cấp, trình độ phổ thông trung học. Họ khác nhau về chức vụ, vị trí công tác: hiệu trưởng, giám đốc, chủ tịch, phó chủ tịch ủy ban nhân dân xã, trường phó phòng các sở ban ngành, giáo viên, nhân viên, cán bộ, công chức, viên chức chưa giữ chức vụ, mới chỉ được quy hoạch vào những chức vụ nhất định. Họ khác nhau về nghề nghiệp, khác nhau về ngành, lĩnh vực công tác: hành chính, tư pháp, mặt trận, dân vận, tôn giáo,... Họ khác nhau về độ tuổi, về thâm niên công tác, về sự trải nghiệm, về nền tảng học thức... Đây là thách thức lớn với giảng viên trường Chính trị tỉnh. Chưa nói đến việc quan tâm đến từng người, hiện nay vẫn còn tình trạng giảng viên không phân biệt đối tượng giữa các lớp. Một bài giảng, một giáo án có thể được dùng cho tất cả đối tượng: phụ nữ, nông dân, đoàn viên, đảng viên, cán bộ công chức, viên chức sở ban ngành, cán bộ công chức cấp xã, ...

Muốn dạy học phân hóa thì giảng viên trường Chính trị cần có khả năng phân tích đối tượng người học, tích cực tìm kiếm những cách thức phù hợp với từng đối tượng. Giảng viên cần thật rõ trình độ, động cơ học tập, nhu cầu, tâm lý... của mỗi học viên để xác định được cụ thể mục tiêu về kiến thức, kỹ năng, thái độ trong từng bài giảng đối với từng đối tượng khác nhau.

2.2.3. Để vượt qua thách thức, giảng viên phải thực hiện tốt chức năng, khả năng sáng tạo

Sinh thời, Hồ Chí Minh từng nhắc nhở: “Mỗi thầy cô giáo phải là tấm gương về đạo đức, tự học và sáng tạo”. Giảng viên cần phải thực hiện chức năng “Nghề giáo là nghề sáng tạo nhất trong các nghề sáng tạo” (Cố Thủ tướng Phạm Văn Đồng).

Trước đây, nhà giáo chuyển kiến thức của sách vở sang đồ dùng trực quan cần thời gian, vật liệu, nhưng ngày nay với các phần mềm và internet, sự hỗ trợ hình ảnh, âm thanh, biểu tượng dù phức tạp đến mấy cũng trở nên dễ dàng và tiết kiệm. Vấn đề còn lại là ý tưởng của người thầy và người học. Chỉ khi thực hiện chức năng sáng tạo, GD mới có khả năng khai phóng. Trong “Thư gửi cho học sinh”, ngày 05 tháng 9 năm 1945, Hồ Chí Minh viết:

“Ngày nay, các em được may mắn hơn cha anh là được hấp thụ một nền GD của một nước độc lập, một nền GD nó sẽ đào tạo các em nên những người công dân hữu ích cho nước Việt Nam, một nền GD làm phát triển hoàn toàn những năng lực sẵn có của các em” [3]. Trong tương lai, với xu thế công nghệ ngày càng tiến bộ hơn, nếu đơn giản chỉ là “thợ nói” thì giảng viên dễ bị mất nghề. Vì robot nếu được cài đặt các bài giảng thì cũng đều có thể truyền thụ kiến thức cho học viên. Klaus Schwab - người sáng lập và chủ tịch điều hành Diễn đàn Kinh tế Thế giới đã đưa ra nhận định: “Nhiều loại hình công việc khác nhau, đặc biệt là những công việc có liên quan đến lao động chân tay vận hành cơ học và đòi hỏi tính chính xác đã được tự động hóa. Nhiều công việc khác sẽ tiếp nổi bởi vì sức mạnh máy tính cũng đang tiếp tục phát triển theo cấp số nhân”. Klaus Schwab đã dẫn ra kết quả nghiên cứu của Đại học Oxford năm 2013 về những ngành nghề ít có khả năng tự động hóa nhất [4]. Đáng lưu ý là nhà giáo không có mặt trong thống kê này.

Giảng viên trường Chính trị tỉnh cần có năng lực sáng tạo. Đó là khả năng cụ thể hóa cho những nội dung lý luận trừu tượng, khả năng diễn đạt dễ hiểu nhất cho những vấn đề phức tạp, khả năng liên hệ biện chứng giữa lý luận và thực tiễn. Từ đó, gọi mở cho học viên những vấn đề cần phải tiếp tục nghiên cứu, bổ sung lý luận. Đó là khả năng giải thích, lý giải những bước quanh co của lịch sử, không diễn ra như lý luận chỉ ra... Giảng viên có những khả năng mà máy móc không làm được. Tất cả những điều đó không phải tự nhiên mà có. Đó là kết quả của quá trình lao động thực sự nghiêm túc, đúc rút kinh nghiệm, trải nghiệm, suy tư với nghề.

2.2.4. Giảng viên đồng thời là nhà giáo, nhà khoa học, nhà cung ứng dịch vụ

Trong tương lai, giảng viên trường Chính trị muốn trụ vững với nghề phải vừa là nhà giáo, vừa là nhà khoa học, đồng thời là nhà cung ứng dịch vụ [5].

a. Giảng viên - Nhà giáo

Đây là vai trò chính, tiên quyết, mang tính truyền thống, muôn đời đối với một giảng viên. Để thực hiện vai trò này thì năng lực giảng viên trường Chính trị tỉnh phải như thế nào? CMCN 4.0 đòi hỏi giảng viên không chỉ dừng lại ở việc phải có sự am hiểu kiến thức chuyên ngành mà phải có tri thức tổng quát về chương trình đào tạo, có kỹ năng sư phạm, có tri thức nền, nhận thức sâu sắc môi trường, mục tiêu, giá trị GD...

Thứ nhất, kiến thức chuyên ngành là tiêu chí đầu tiên mà người giảng viên phải có. Đó là phải am hiểu tường tận về kiến thức chuyên ngành mà mình giảng dạy, có khả năng kết nối, liên hệ lý luận với thực tiễn. Tuy đây là điều kiện cần và tiên quyết nhưng hiện nay vẫn còn có những trường do biên chế ít, lực lượng giảng viên mỏng, một số giảng viên phải giảng dạy cùng một lúc nhiều môn học

dẫn đến việc ngay cả kiến thức chuyên môn sâu cũng chưa đảm bảo.

Thứ hai, giảng viên phải nắm kiến thức tổng quát về chương trình đào tạo. Tức là giảng viên không chỉ hiểu sâu (chuyên ngành của mình) mà phải biết rộng (chuyên ngành khác). Chương trình trung cấp LLCT - hành chính được thiết kế với hệ thống các môn học trang bị kiến thức tổng quan nhất về LLCT - hành chính ở cấp độ trung cấp. Các môn học bổ trợ cho nhau, gắn kết với nhau thành một chuỗi liên hoàn. Đó là mối quan hệ giữa cái bộ phận và cái chỉnh thể. Nắm kiến thức tổng quát sẽ giúp mỗi giảng viên thấy rõ vị trí mỗi môn học trong bức tranh tổng thể và sự bổ trợ giữa các môn. Nếu không thì giảng viên cung cấp kiến thức khô cứng, độ ứng dụng thấp, không thể linh hoạt khi sử dụng phương pháp giảng dạy tích cực. Giảng viên trong thời đại CMCN 4.0 nhất thiết phải tích hợp được kiến thức liên môn, có phương pháp tiếp cận liên ngành. Có như vậy thì mới tạo được sự hấp dẫn với người học.

Thứ ba, giảng viên cần được trang bị kiến thức và kỹ năng về dạy và học. Đây là khối kiến thức hữu ích giúp giảng viên có thể dạy học phân hóa. Mỗi chuyên ngành có phương pháp giảng dạy khác nhau. Cùng môn học nhưng đối tượng học viên khác nhau thì phương pháp không thể giống nhau. Do đó, mỗi giảng viên cần nắm chắc lý luận về phương pháp giảng dạy, am hiểu tâm lý học viên... Giảng viên trường Chính trị tỉnh nhận thức được tầm quan trọng của khối kiến thức này nhưng hiện thực hóa được vào bài giảng còn nhiều lúng túng, cần phải trau dồi nhiều hơn nữa.

Thứ tư, giảng viên trường Chính trị phải có kiến thức về môi trường GD, hệ thống GD, mục tiêu GD, giá trị GD... Một người nắm vững chuyên môn, có kỹ năng dạy học nhưng không nhận thức rõ trách nhiệm của mình, bàng quan với hệ giá trị của chương trình GD mà mình tham gia thì không bao giờ hoàn thành được mục tiêu bài giảng. Giảng viên phải hiểu được giá trị cốt lõi của môi trường GD. Giảng viên LLCT tiêu cực, bi quan với lý tưởng cộng sản thì không thể hoàn thành được nhiệm vụ xây dựng, củng cố niềm tin của học viên vào con đường mà Đảng và Hồ Chí Minh đã lựa chọn. Giảng viên giảng dạy quản lý nhà nước, tiêu cực trong GD thì không thể cho học viên thấy được sự trong sáng của nền hành chính. Đi ngược lại những giá trị gốc kiêu như thế sẽ dẫn đến lý luận chỉ là lý luận, không có giá trị chỉ đạo, hướng dẫn thực tiễn, không thực hiện được chức năng GD.

b. Giảng viên - Nhà khoa học

Ở vai trò này, giảng viên thực hiện nhiệm vụ tổng kết thực tiễn, khái quát lý luận, giải thích và dự báo những khả năng xảy ra trong tương lai. Tham gia tổng kết thực tiễn, nghiên cứu khoa học là một trong hai chức năng của Trường Chính trị tỉnh đã được quy định. Trong tương lai, chức năng này cần được giảng viên coi trọng hơn nữa.

Để thực hiện vai trò là nhà khoa học, giảng viên trường Chính trị tỉnh phải có khả năng tư duy độc lập, nắm được tính chất của thời đại, bản chất của sự thay đổi, sự chuyển động của thế giới, soi rọi lý luận vào thực tế, góp phần giải quyết các bài toán đa lĩnh vực (kinh tế, chính trị, văn hóa - xã hội...). Các nghiên cứu cần mang hơi thở thực tiễn, có tính dự báo trên cơ sở khoa học để thiết thực ứng dụng trong đời sống kinh tế - chính trị của địa phương và đất nước. Đồng thời, lan tỏa các nghiên cứu đó cho cộng đồng biết, góp phần nâng cao dân trí, đóng góp vào thành tựu lý luận của nhân loại. Nghiên cứu khoa học phải đi kèm với công bố kết quả nghiên cứu trên các tạp chí chuyên ngành uy tín. Đó là thước đo chất lượng đối với một công trình nghiên cứu. Trong vai trò nhà khoa học, giảng viên phải có phương pháp nghiên cứu và có kỹ năng viết báo khoa học. Khả năng viết báo bằng tiếng Anh của giảng viên trường Chính trị hiện nay rất hạn chế. Thực tế hiện nay, số lượng công trình khoa học, bài báo khoa học của giảng viên trường Chính trị tỉnh được đăng trên tạp chí quốc tế có chỉ số IF cao rất khiêm tốn.

c. Giảng viên - Nhà cung ứng dịch vụ cho xã hội

Ở vai trò này, giảng viên cung ứng các dịch vụ của mình cho cá nhân và tổ chức liên quan đến chuyên môn. Đối với nhà trường, giảng viên cần thành thạo các dịch vụ, có năng lực trong công tác quản lý, công việc hành chính, tham gia các tổ chức xã hội, liên hệ nghiên cứu thực tế,... Đối với học viên, giảng viên tham gia quá trình hướng dẫn nghiên cứu thực tế, hướng dẫn viết thu hoạch, hướng dẫn viết khóa luận tốt nghiệp... Với ngành của mình, giảng viên tham dự và tham gia tổ chức các hội thảo, tọa đàm khoa học, làm phản biện cho các công trình nghiên cứu khoa học ở tất cả các cấp (cơ sở, tỉnh, bộ, trung ương), làm phản biện cho các luận án tiến sĩ, luận văn thạc sĩ, khóa luận tốt nghiệp đại học, báo cáo chuyên đề, nghị quyết cho các cơ quan, đơn vị... Đối với cộng đồng, giảng viên trong vai trò của một chuyên gia cũng thực hiện các dịch vụ như tư vấn, cố vấn cho cá nhân, doanh nghiệp, tham gia tư vấn cho các chuyên đề khảo sát phù hợp của hội đồng nhân dân, mặt trận tổ quốc Việt Nam..., cung cấp thông tin, viết tin bài cho các báo địa phương, báo bộ ngành.

Hiện nay, số lượng giảng viên trường Chính trị “3 trong 1” như trên còn rất hạn chế. Mỗi người có khuynh hướng chỉ thực hiện một mảng công việc khác nhau. Như vậy, sẽ tạo ra những giảng viên không toàn diện, không hội đủ những năng lực cần thiết để có thể sẵn sàng thích ứng với sự thay đổi chóng mặt mà CMCN 4.0 mang lại.

3. Kết luận

Từ những phân tích ở trên, chúng ta có thể thấy, để nâng cao năng lực đội ngũ giảng viên trường Chính trị thì cần chú trọng công tác tuyển chọn, đào tạo, bồi dưỡng giảng viên. Công tác nghiên cứu khoa học cũng cần phải

đổi mới. Thường xuyên bồi dưỡng năng lực sư phạm cho mỗi giảng viên, tăng lượng thời gian cho giảng viên học tập, nâng cao nghiệp vụ chuyên môn, bổ sung kiến thức lý luận và thực tiễn. Đồng thời, cần quan tâm bồi dưỡng kỹ năng giao tiếp, kỹ năng tư vấn, kỹ năng đánh giá, phân tích, khả năng tự học tập, tự nghiên cứu... Toàn thể giảng viên phải được quán triệt và nhận biết rõ ý nghĩa, tầm quan trọng của việc học tập nâng cao trình độ. Mỗi giảng viên phải coi việc học tập, bồi dưỡng nâng cao trình độ là trách nhiệm, nghĩa vụ và quyền lợi. Bên cạnh đó, cần mở rộng hợp tác, liên kết trong đào tạo, bồi dưỡng giảng viên. Đây là giải pháp quan trọng nâng cao năng lực giảng dạy và nghiên cứu khoa học cho giảng viên, giúp giảng viên tiếp cận với môi trường, phương pháp GD hiện đại, tiên tiến trên thế giới.

Giữa sự thay đổi như vũ bão mà CMCN 4.0 mang lại, giảng viên cần tu dưỡng, rèn luyện, phấn đấu để có thể trở thành người truyền cảm hứng, có khả năng hoạt động nghề nghiệp một cách sáng tạo, quan tâm đến từng đối tượng học viên để phương pháp sư phạm phù hợp. Giảng viên cần quan tâm đến việc thực hiện đầy đủ ba vai trò: nhà giáo, nhà khoa học, nhà cung ứng dịch vụ cho xã hội. Giảng viên cần chủ động, tự tin trong hoạt động nghề nghiệp. “Tâm thế chủ động, tự tin sẽ là động lực giúp giảng viên đón nhận cuộc CMCN 4.0 một cách hiệu quả để ứng dụng những thành tựu của nó vào trong hoạt động giảng dạy” [6]. Từ đó, giảng viên chủ động thích nghi với sự thay đổi mà CMCN 4.0 mang đến, hoàn thành trách nhiệm vẻ vang mà Đảng, Nhà nước và nhân dân giao phó.

Tài liệu tham khảo

- [1] Trần Minh Tâm, (2017), *Tìm hiểu về cuộc Cách mạng công nghiệp 4.0*, Tạp chí Khoa học, Trường Đại học Văn Lang, số 06.
- [2] Phan Chí Thành, (01/2018), *Cách mạng công nghiệp 4.0 - Xu thế phát triển của giáo dục trực tuyến*, Tạp chí Giáo dục, số 421, kì 1.
- [3] Hồ Chí Minh: *Toàn tập*, (2011), tập 4, NXB Chính trị Quốc gia - Sự thật, Hà Nội.
- [4] Klaus Schwab, (2018), *CMCN lần thứ tư*, NXB Chính trị Quốc gia - Sự thật, Hà Nội.
- [5] Nguyễn Thị Phương Nhung, (2017), *Phát triển đội ngũ giảng viên bậc đại học trên địa bàn tỉnh Phú Yên*, Luận văn thạc sĩ chuyên ngành quản lý công, Học viện Hành chính Quốc gia.
- [6] Trịnh Quang Dũng - Phạm Thị Hằng, (5/2018), *Cuộc Cách mạng công nghiệp lần thứ tư và sự tác động đến phương pháp dạy học ở đại học hiện nay*, Tạp chí Giáo dục, Số đặc biệt, kì 2.

INDUSTRIAL REVOLUTION 4.0: THE ROLE AND THE PROFESSIONAL COMPETENCE TEACHERS AT PROVINCIAL POLITICAL SCHOOL IN THE FUTURE

Nguyen Binh Minh

Ba Ria - Vung Tau Provincial Political School
13 Truong Chinh, Ba Ria city,
Ba Ria - Vung Tau province, Vietnam
Email: binhminh1410hya@yahoo.com

ABSTRACT: *The Industrial Revolution 4.0 is changing all sectors of society, including education in general and teachers at Provincial Political School in particular. Thereby, the role of the teachers will change from knowledge transmitter to that of facilitator. The quality of teaching staff is vital for the quality of training and fostering officials and public employees in the locality. Therefore, it is required that teachers need to foster knowledge and skills to meet the new requirements of education.*

KEYWORDS: *Industrial revolution 4.0; teachers' competence; the role of teachers; Provincial Political School.*